

Přednáška - Suhotra Svámí
Śrímád Bhágavatam 2.7.6
Praha, 7.5.1992
Prakṛti & Puruša bháva: nikdy nevěř ženě

*dharmasya dakṣa-duhítary ajanista múrtyám
náráyano nara ití sva-tapah-prabhávah
drstvátmano bhagavato niyamavalopam
devyas tv anahga-prtaná ghatítum na čekuh*

Překlad: Nejvyšší Pán se zjevil v podobě dvojčat jako Náráyana a Nara v lůně Múrti, manželky Dharmy a dcery Daksi, aby Osobně předvedl odříkání a pokání. Vydaly se za Ním nebeské krásky, společnice Amora, a pokusily se Ho přimět k porušení Jeho slibů, ale nepodařilo se jim to, neboť viděly, jak z Něho, z Osobnosti Božství, vychází mnoho krásk, stejných, jako byly ony samy.

Význam: Pán, který je zdrojem všeho, co existuje, je také původem veškerého odříkání a pokání. Mudrci skládají velké sliby odříkání, aby dosáhli úspěchu v seberealizaci. Lidský život je určen pro tuto tapasyu zvláště spojenou s velkým slibem pohlavní zdrženlivosti zvaným brahmacarya. Přísný život tapasyi u ženská společnost nejdou nikdy dohromady. Jelikož lidský život je určen pro tapasyu a seberealizaci, skutečná lidská civilizace, kterou představuje sanátana-dharma neboli systém čtyř společenských tříd a čtyř stavů života, předepisuje ve třech životních stádiích přísně se vyhýbat ženské společnosti. Podle postupného kulturního rozvoje lze lidský život rozdělit do čtyř období: celibát, rodiny život, odchod do ústraní a život v odříkání. Během prvního stádia až do věku dvaceti pěti let je muž pod vedením pravého duchovního mistra vychováván jako brahmačárí, aby pochopil, že žena je poutem, které váže k hmotné existenci.

Každý, kdo se chce osvobodit z hmotného otroctví podmíněného života, se musí osvobodit od připoutanosti k podobě ženy. Žena, neboli něžné pohlaví je hlavním faktorem okouzlejícím živé bytosti a muž, zvláště v lidské podobě, má směřovat k seberealizaci. Celý svět se točí pod kouzlem ženské přitažlivosti a jakmile se muž se ženou spojí, ihned se stává obětí hmotného otroctví. Touha panovat hmotnému světu v opojení z falešného pocitu vládce se probouzí zvláště poté, kdy dojde ke spojení mezi mužem a ženou. Člověka tak ihned zatíží touhy po domě, pozemku, majetku, dětech a významném postavení ve společnosti a citová náklonost k blízkým lidem a místu narození, což jsou všechno iluzorní sny neboli fantazmagorie, která člověku brání v pokroku k seberealizaci, ke skutečnému životnímu cíli. Brahmačárí, chlapec ve věku od pěti do dvaceti pěti let - zvláště ve vyšších společenských třídách, to znamená syn učených rodičů (bráhmanů), královských rodičů (ksatriyů) nebo rodičů, kteří obchodují a zajišťují produkci (vaišjů) - prochází školou pravého gurua (učitele), kde se kromě přípravy na své budoucí zaměstnání naučí za přísného dodržování disciplíny také chápat smysl života. Potom má brahmačárí dovoleno odejít domů, oženit se s vhodnou partnerkou a stát se hospodářem.

Mnoho brahmačárínů se však nevrací domů a nežení se, ale pokračuje v životě naistika-brahmačárínů bez jakýchkoliv styků se ženami. Přijímají sannyásínský řád, neboli stav života v odříkání, neboť dobře vědí, že spojení se ženou je nadbytečnou zátěží, která brání v seberealizaci.

Jelikož pohlavní touha je v určitém životním stádiu velice silná, guru může brahmačárínovi dovolit, aby se oženil. Toto povolení dostávají od duchovního učitele ti, kteří nejsou schopni žít jako naištika-brahmačáríni, což pravý guru dokáže rozeznat. Takzvané rodinné plánování je důležité. Hospodář, který se stýká se ženou podle pravidel uvedených v písmech a který předtím prošel důkladnou přípravou ve stádiu brahmacarya, nebude žít životem koček a psů. Takový hospodář ve věku padesáti let přeruší své styky se ženou a jako vānaprastha se začne připravovat na samostatný život bez ženské společnosti. Jakmile tuto přípravu završí, stane se sannyásinem, který se přísně straní všech žen včetně své bývalé manželky.

Budeme-li studovat celý tento systém odluky od žen, můžeme si jasně uvědomit, že žena je překážkou pro seberealizaci a Pán se zjevil jako Náráyana, aby nás učil zásadě nestýkání se se ženami v rámci celoživotní slibu. Polobozi, kteří přísným brahmačárínům závidí jejich odříkavý život, se snaží narušit jejich sliby tím, že za nimi posílají Amorovy vojáky. V případě Pána však byly nebeské krásky neúspěšné, neboť viděli, že Pán dokáže vytvořit bezpočet stejně krásných dívek Svoji mystickou vnitřní silou, a tudíž nemá důvod být přitahován jinými kráskami zvenčí. Jedno lidové pořekadlo praví, že cukráře nikdy nepřitahují žádné sladkosti. Cukrář, který neustále připravuje sladkosti je pramálo touží jist a stejně tak Pán může Svými energiemi blažeností vytvořit bezpočet duchovních krásk a ani v nejmenším Ho nemusí přitahovat iluzorní krásky hmotného stvoření Jen nevědomí lidé pošetile tvrdí, že Pán Kršna si ve Svě rása-líle ve Vrndávanu nebo se Svými šestnácti tisíci manželkami ve Dvárace užíval žen.

Šríla Suhotra Svámí: Mudrc Čánakja říká, že jednu věc lze vidět třemi způsoby. Záleží na tom, kdo se dívá. Ten, kdo se zřekl požitku může tuto věc vidět jako mrtvé tělo. Další muž, který nepřemohl své smysly, může vidět tutéž věc jako žádoucí objekt pro smysly. Třetí osoba, pes, vidí tutéž věc jako kus masa. Co je ten objekt? Je to žena. Ženu lze vidět těmito třemi způsoby, podle stavu vědomí. Ten člověk, který nepřemohl svoje smysly, pro kterého je žena přitažlivá, může být přitahován podle různého vědomí a různými způsoby. Jak jsem vysvětlil včera večer, každý, koho uchvacuje máya je přitahován třemi způsoby, podle kvalit hmotné přírody. Člověk, který je v kvalitě nevědomosti je přitahován k ženě jenom kvůli sexu. Vyhledává společnost velice nízkých žen jako jsou prostitutky. Ten, kdo je v kvalitě vášně (v prostřední třídě) je přitahován k ženě na základě toho, že to může být dobrá matka nebo partnerka do společnosti. Člověk, který je v kvalitě dobra, bude hledat ženu vyšší třídy, aby měla vysokou inteligenci a aby byla zbožná.

Ve vědomí Kršny tyto kvality přírody nepřipadají v úvahu. Ten, kdo vstupuje do grhasta ášramu, jediné co ho zajímá je, jak být oddaný Kršny. Jakmile jsou oba manželé oddaní Kršny, tak jejich vztah musí být službou Kršnovi. Dokonce i pohlavní vztah může být oddanou službou. Kršna říká v Bhagavad-gítě: „Já jsem i sex u lidí, kteří následují pokyny a Mé zásady z Gíty.“ Ve vědomí Kršny je život v domácnosti i pohlavní život pro Kršnu. Kršna zdůrazňuje, že jeho čistí oddaní se rodí pro prospěch společnosti. Manželé, kteří jsou ve vědomí Kršny, vytvářejí podmínky pro oddané, aby se mohli narodit do tohoto světa. Pokud probíhá život v manželství přísně podle vyššího nařízení jako oddaná služba, pak nepřipadá v úvahu, aby ho ovlivňovaly kvality hmotné přírody. Šríla Prabhupáda dával pěkný příklad čistých oddaných, kteří jsou v ášramu. Je to jako manželka, která má tajného milence Ta manželka dělá všechny domácí povinnosti úplně dokonale, aby nevzniklo podezření, že má ještě vedlejší vztah. S tím jak vykonává svoje povinnosti pořád myslí na to, kdy už uvidí svého milence. Stejně tak čistý oddaný může vykonávat svoje povinnosti, ale v mysli neustále myslí na Kršnu. U čistých

oddaných existují různé druhy odříkání. Čistý oddaný si může i užívat předmětů smyslů. V grhasta ášramu používá svoji pohlavní užitečnost. Čistý oddaný může užívat pohlavního života a zároveň nebyť zkompromitován jako čistý oddaný.

Další odříkání se nazývá vyakereka (?). Oddaný zaměstnává svoje smysly jenom z povinnosti. Není připoutaný k předmětu smyslového požitku. Další druh odříkání se nazývá indria. Čistý oddaný nemá vůbec žádnou přitažlivost a žádný zájem na předmětech smyslů, ale okolnostmi se stane, že ho zaměstnají smyslové předměty. Nakonec odříkání vičara haranam znamená, že smysly jsou úplně odpoutané. Když oddaný, který jedná jako sannyásín, má smysly vždy stažené od požitku. Nakonec všechny tyto druhy odříkání se považují za rovnocenné. Ani v jednom případě neovlivňuje vědomí oddaného hmotná příroda. Jedině když kvality hmotné přírody mají vliv tak vidíme připoutanost a přitažlivost k nějakému předmětu požitku. U nových oddaných obvykle tato připoutanost začíná v kvalitě dobra. V počátečním stádiu, kdy začínáme praktikovat vědomí Kršny se dostáváme do kvality dobra a odtamtud se snažíme vyvinout vědomí Kršny. V kvalitě dobra je nebezpečí, že se připoutáme k ženám. Zvláště na základě toho, že budeme oceňovat vlastnosti oddaných žen. V hnutí pro vědomí Kršny jsou ve službě zaměstnány ženy i muži. Jak je popsáno zde, Kršna je plný sám v sobě a je uživatelem všeho v tomto světě. Jeho nepřitahuje ženská krása, protože je jejím původem. Šríla Prabhupáda dává příklad s cukrářem, kterého nepřitahují sladkosti.

Indra se pokoušel svést Náráyanu což je v Bhágavatamu popsáno podrobněji. Indra poslal Kámadevu, boha chůčce. Poslal zosobněné jaro, zosobněnou chamtivost. Poslal také mnoho hezkých dívek a ti všichni přišli do ášramu k Náráyanovi. Jaro změnilo celé ovzduší, aby to vypadalo jako skutečné jaro. Všechny stromy najednou rozkvetly, vzduchem vanuly vůně květů. Ty nádherné dívky začaly tancovat a zpívat. Amor začal střílet šípy. A Nara-Náráyanu vyjevil tisíce a tisíce dívek, které byly mnohem hezčí, než tamty. Nebeské dívky a Amor z toho byly vyvedeni z míry. Takže se odevzdali Nara-Náráyanovi, který takto projevoval svoji vnitřní sílu. Kršna užíval svoji vnitřní sílu v podobě těchto žen. Tyto ženy jsou zcela transcendentální, jsou jeho vnitřní energie blaženosti. Jednou měla Šrímatí Rádharání rozhovor s mudrcem Durvásou Munim. Mluvila s Durvásou o Kršnovi. Mudrc jí řekl, že Kršna je nejlepší brahmačárí. Šrímatí Rádharání to překvapilo. Ptala se, jak může být Kršna brahmačárí. Ona byla jeho důvěrnou přítelkyní. Kršna s ní zažíval různé milostné vztahy. Ne, že by to nechápala, ale pro naše pochopení se zeptala, jak může být Kršna brahmačárí. Durvása Muní odpověděl, že všechny gópi jsou pouze vnitřní potence Kršny, Jeho vnitřní energie, takže si neužívá nic jiného než sebe.

Původně jsme chtěli mluvit o tom, že muži a ženy společně mohou ve vědomí Kršny sloužit Bohu. Kršna přijímá službu, které si užívá. Oddaná služba je bhakti šakti, je to vnitřní Pánova síla. Stát se oddaným vlastně znamená odevzdat se vnitřní energii Kršny. Když se odevzdáme, tak všechny činnosti Kršna může takto přijímat. Kršna se nezajímá o vnější podobu těchto těl, jestli jsou mužská nebo ženská. To je náš problém, ne problém Kršny. Kršna přijímá oddanost ať je v těle ženy nebo muže. Díky máyi tady existuje přitažlivost mezi mužem a ženou. To je dáno naší podmíněností kvalitami hmotné přírody. My můžeme ve vědomí Kršny, teď mluvím o těch, kteří mají mužská těla, být připoutáni službou k nějaké brahmačárince. Můžeme si říkat: „To je pěkná oddaná. Podívejme se, jak je pokorná. Je pořád zaměstnaná v Kršnově službě. To se mi hrozně líbí. Chtěl bych mít její společnost.“ (Smích) Tohle ale není bhakti šakti. Bhakti šakti je pro Kršnu. Tohle je máya šakti. Protože na jemné úrovni si ten muž myslí: „Já jsem pán. Já si budu užívat služby té brahmačárinky.“ Jemné podmínění ženami se nazývá prakti bháva.

Prakrti znamená hmotná příroda, máya. Máya je služebnicí Kršny. Je přirozenost ženy poskytovat službu. Proto Šríla Prabhupáda v jednom rozhovoru vysvětlil, že ženy jsou na úrovni šúdrů. protože šúdrove jsou třída služebníků. Dokonce i manželka bráhmany se považuje za šúdra. Já jenom cituji Prabhupádu, abyste si neříkali že tenhle svámí je nějaký radikální proti ženám. Já jenom cituji Prabhupádu. V Indii by striktní bráhmana nikdy nejedl jídlo uvařené ženou. Proto vaří muži. Proč? Protože žena je šúdra. Bráhmana by nejedl jídlo, co uvařil šúdra. Takže manžel vaří pro celou rodinu. Obětuje to Kršnovi a celá rodina to přijme jako prasadam. Ženy jsou svoji původní přirozeností v kategorii služebníků. Mohou sloužit Kršnovi, mohou sloužit máyi, mohou sloužit muži, jenom projevit svou přirozenost sloužit. Pro ženu je přirozené být pořád zaměstnaná, čistit dům, starat se o děti apod. Jakmile brahmačáři oceňují tuto schopnost u žen, tak je to jenom prakrti bháva. Jestliže slouží Kršnovi, tak jedině Kršna může přijímat tuto službu. Rozumíte tomu? Oddaná služba ženy je určena pro Kršnu. Jestliže si jako muži myslíme: „Ó, jak ta žena krásně slouží,“ tak nás jenom přitahuje prakrti bháva.

Jakmile muže přitahuje prakrti bháva, má tendenci podlehnout, tak ho vzrušuje jeho puruša bháva. Puruša bháva je zase znakem podmíněnosti mužské bytosti, která si myslí, že je pánem, kontrolorem, poživitelem. Začíná si myslet, že si bude požívat její služby. Takový vztah je asat – neskutečný. Tento vztah se nazývá asat sanga - neskutečný vztah. Předtím jsem mluvil o čistých oddaných v ášramu. Oni nejsou poznamenáni hmotnou přírodou. Jestli jsou čistí oddaní, tak to není prakrti bháva nebo puruša bháva. Oba slouží Kršnovi bok po boku. I když mají pohlavní styk, tak to je amána yagya, není tam žádná připoutanost. Šríla Prabhupáda říkal, že to je umění žít s máyou a nenechat se od ni ovlivnit. Proto musí být osoba velice pokročilá. Někdy si myslíme, že nejsme dost pokročilí, tak raději vstoupíme do grhasta ášramu. Ale pokud nejste pokročilí, tak se vystavujete nebezpečí této asat sangy.

To je stejné, jako dát dohromady velblouda a škorpióna. Je jeden příběh jak jeden škorpión se chtěl dostat na druhý břeh řeky, ale nemohl. Kolem šel velbloud, který chtěl řeku přebrodit. Škorpión řekl velbloudovi: „Mohl bys mě vzít na svůj hrb a dopravit mě na druhou stranu řeky?“ Velbloud řekl: „No, ale ty jsi škorpión. Když si tě vezmu na zada, tak se budu bát, že mě kousneš“ Škorpión řekl: „Jak můžeš takhle myslet? Já jsem na tobě závislý, když tě kousnu tak zahyneš a oba nás ta řeka odplaví. Oba zahyneme.“ Velbloud řekl: „OK, tak si vylez na můj hrb.“ Velbloud vstoupil do řeky a uprostřed řeky se mu škorpión zakousl do hrbu. Velbloud se otočil a řekl: „Proč jsi to udělal? Oba jsme vyřízení.“ Škorpión řekl: „To je moje přirozenost.“ Tento příběh ilustruje, jak je nebespečný vztah mezi mužem a ženou, kteří jsou podmíněni hmotnou přírodou. Mohou mít sebelepší záměry, že spolu oba překročí řeku hmotné existence, ale nevyjde to. Mohou si říkat: „Oba jsme oddaní, tak proč bychom se měli utopit?“ Ale často vidíme, že se to stává. To je stejné jako s velbloudem. To je materiální přirozenost, utopit se. Hmotná příroda - prakrti bháva a puruša bháva, když přijdou dohromady, tak to je přirozené zničení se. Proto se brahmačárinům říká, aby nikdy nevěřili ženám. To nema být útok proti ženám. Ženy slouží Kršnovi a tak je to v pořádku.

Šríla Prabhupáda se zmiňuje v jedné knize, že oddaní mají dohlédnout, aby ženy byly neustále zaměstnané ve vědomí Kršny. Nemá úkol kázat ženám. Má je přivádět k vědomí Kršny. Jde o to, že pouze Kršna může přijímat službu od žen. Když přestanou sloužit Kršnovi, tak jsou okamžitě v máyi a slouží mužům. Nikdy bychom se neměli nechat přitahovat činnostmi žen. Jakmile se necháme přitahovat k službě od žen, budeme o tom mluvit jak je to pěkné, tak nás bude stahovat hmotná energie Kršny. To je práce máyi, takhle nás podvádět. Měli bychom být velice rozvážní.

Měli bychom rozvážně uvažoval o životě, abychom se nenechali oklamat. Měli bychom posilovat naší inteligenci tím, že budeme pořád číst Prabhupádovy knihy, přijímat jeho poselství. Tím se povzneseme nad romantiku a sentiment. Na základě romantismu a sentimentu nás může uchvátit máya. Může nás oklamat mnoha různými způsoby.

Existuje jeden příběh. Král měl bráhmanu se kterým hrál často kostky. Vždy, když chtěl král hodit kostky, řekl jednu větu. Byl to takový rým, ale znamenalo to, že vždy když dostanou ženy příležitost, tak způsobí mužům potíže. Protože to byla pravda, tak král vždy v kostkách vyhrál. Bráhmanu unavovalo pořád prohrávat, tak chtěl vytvořit nějakou výjimku, aby to nebyla pravda. Bráhmana byl velký odborník v čtení znaků. Chápal svět a vnímal svět na základě speciálních znaků. Jednou viděl chudou ženu, která byla těhotná, měla mít brzy dítě. Podle těch znaků viděl, že ta žena bude mít děvčátko. Bráhmana řekl ženě, že chce, aby porodila u něho v domě, že se o všechno postará. Potom jí dá hodně peněz, ale chce to děvčátko. Žena s tím souhlasila. Bráhmana žil v sedmipatrovém domě, který měl kolem sebe sedm zdí. Takže se k němu muselo projít sedmi branami. On držel tu dívku v sedmém patře. Měl k ruce ještě starou ženu, která se o to dítě starala. Všichni služebníci v jeho domě byly ženy, dokonce i strážní. On byl jediný muž, který do domu vstoupil. Tato dívka vyrůstala vedle jediného muže a toho si také vzala. Nikdy se jí nedovolilo odejít z domu. Nikdy neviděla jiného muže. Byla závislá na bráhmanovi a její mysl byla na něho upnutá. Od narození byla trénovaná v poctivosti, v pravdomluvnosti a ve všem, co bylo v kvalitě dobra.

Jednoho dne zase požádal král bráhmanu, jestli by si s ním nezahrál kostky. Král hrál a odříkával svou mantru. Bráhmana na to odpověděl, jen pokud to nebude moje žena. Král tu hru prohrál. Král byl velice inteligentní. Říkal si, že bráhmana určitě sehnal nějakou cudnou dívku a teď si ji chrání. Ale jestli je to žena, tak musí nějakým způsobem poklesnout. Král si chtěl najmout nějakého playboye. Bráhmana má velice cudnou manželku a chtěl po playboyovi, aby ji svedl. Na ulici před domem bráhmany si ten playboy otevřel obchůdek s květinami. Pořád sledoval bráhmanův dům a sledoval, co se tam děje. Každý den chodila nakupovat stará žena. ta jediná opouštěla ten dům. Jednou, když zase vyšla ven, tak on k ní běžel s pláčem a říkal jí: „Matko, matko, neviděl jsem tě mnoho let.“ Jeho přátelé co tam s ním byli říkali: „Podívejte se, ta stará žena vypadá jako matka našeho přítele!“ Ten playboy byl velice dobrý herec. On si jí lehl k nohám, líbal její nohy a křičel: „Matko, matko!“

Ta stará žena byla velice sentimentální. Její srdce bylo velice ovlivněno tím mladým mužem. Ta žena byla velice osamocená. Věděla, že ten chlapec není její syn, ale říkala si, když si myslí, že jsem jeho matka, tak proč ne. On ji velice uctil, posadil ji do svého obchodu, dal jí na krk girlandu. Povídal si s ní jako syn. Ptal se jí, co tady na ulici dělá. Ona mu odpověděla, že nakupuje pro dívku o kterou se má starat. On ji řekl, že pokud bude muset kupovat květiny, tak může jít k němu a vždy je dostane zadarmo. Vždyť je jeho matka. Každý den tam ta matka chodila nakupovat a povídala si se svým synem. Začala být k němu velice připoutaná. Řekla mu všechno o svém životě. Jak slouží té mladé paní. Jak je ta dívka chudá a závislá na svém muži. Jak je čistá a oddaná. Jednou přišla do obchodu a přátele ji řekli, že její syn je velice nemocný. Šla do zadní místnosti, kde viděla jak syn leží v posteli. Ptala se ho, co se děje. On ji řekl, že je nemocný láskou. „Jak jsi mi povídala o tom bráhmanovi a o jeho ženě, tak jsem se do ní zamiloval. Jestli s ní nebudu moci strávit alespoň chvíli, tak určitě zemřu.“ Matka mu říkala: „Neboj se, já to zařídím.“ Matka šla za manželkou bráhmany a řekla jí o tom, co se stalo. Ona

byla trochu sentimentální a odpověděla matce, ať ho přivede k ní do pokoje, že ona zařídí, aby se uzdravil.

Matka vzala velký vůz a strážným u brány řekla, že musí přivést velké množství květin. Přijela do obchodu s květinami a naložila svého syna do vozu a přikryla ho květinami. A vrátila se zpátky domů. Celý náklad vynesli do sedmého patra, kde bydlela mladá bráhmanova žena. V tom pokoji řekla matka: „Tady je můj syn.“ Pak odešla a syn s mladou ženou se několik hodin věnovali smyslovému požitku. Ona mu řekla: „Teď budeš muset odejít, protože můj muž se vrací domů.“ On jí na to odpověděl: „Dobře, já odejdu, ale mám takovou touhu - praštit tvého muže do hlavy.“ „Tak dobře, ale schovej se na záchod. Já tě pak zavolám.“ Její muž přišel a povídal si s ní o tom, jak strávila celý den. Ona se mu svěřila, že chce, aby jí zahrál na flétnu, a že ona bude před ním tancovat. Jeho se zmocnil chtíč a velice se mu ten nápad zalíbil. Vzal si flétnu a začal hrát. Jeho žena se však začala hrozně červenat a svěřila se svému muži, že se stydí. Proto mu chce zavázat oči. Jeho popadl ještě větší chtíč a souhlasil. Ona potom začala kolem něho tancovat až zavolala svého milence. Ten vyšel ven z koupelny a stoupl si před bráhmanu. Jeho žena řekla svému muži, že má obrovskou touhu ho praštit po hlavě. „Jak si přeješ, miláčku,“ zněla odpověď. Playboy ho máznul po hlavě. Bráhmana řekl: „Ó miláčku tvá ruka je lehká a křehká, ale tvá rána je velice tvrdá.“ Playboy se vrátil na záchod.

Ona sundala svému manželovi pásku z očí a namasírovala mu hlavu, různými olejičky mu potírala velkou bouli na hlavě. Potom ho položila na postel a chystali se jít spat. Zatímco on ležel, tak se snažila pomoci playboyovi, aby mohl utéct. Další den přišel bráhmana za králem a hráli kostky. Bráhmana všechno královi vylíčil a král házel. Pronesl svou mantru. Bráhmana řekl: „Kromě mé ženy.“ Ale hru vyhrál král. Bráhmanovi to došlo a běžel domů. „Ty jsi mě podvedla! Jak jsi to mohla udělat?“ Ona odpověděla: „Jak bych tě mohla podvést? Já nemohu žít, když mě můj manžel obviňuje z nevěry. Rozdělej oheň a já do něj strčím ruku. Jestli se tato ruka nikdy nedotkla jiného muže, tak nebude spálená. To bude test mé cudnosti.“ Její muž s tím souhlasil. „Uděláme to veřejně, aby se všichni mohli přesvědčit.“ Takže se to uskutečnilo, ale mezi tím to řekla svému milenci. Sešel se velký dav a hořel velký oheň. Ona k němu přistoupila a řekla: „Jestli jsem vždy byla věrná svému manželovi, tak ta ruka neshoří.“ A chystala se strčit ruku do ohně. Než to ale stačila udělat, přiskočil k ní z davu playboy a vytrhl jí ruku v posledním okamžiku z ohně a zvolal: „Co je to za šílenství!“ Otočil se na bráhmanu a řekl mu, že je strašně krutý člověk. „My víme, že tvá žena je čistá a věrná. Proč ji nutíš k něčemu takovému? To je necivilizované. Jak se opovažuješ nutit svou ženu, aby strkala ruku do ohně?“ Bráhmana se velice rozhněval a tlačil toho muže pryč. Pak svolil, aby pokračovali. Jeho žena však řekla, že lituje, ale ten muž se dotkl její ruky. Její slib je porušený. On řekl: „No dobře, teď už se nedá nic dělat.“ Musel to respektovat. Tady ho jeho žena podvedla znovu.

Tato povídka ilustruje, že jakmile je někdo přesvědčen, že jeho žena je mu plně oddána, tak je to iluze. Tady bych skončil.